

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף" ב"שאלות" ו"מראי מקומות"

השאלות/הנושא המרכזי מסומן באותיות כאלו

בכורות מה.

פיקה יוצאה מגודלו עי' חזו"א כו' י' מה זה שונה מבשר המדולדל דלקמן בע"ב? עי' תי'.

פרסותיו רחבות כשל אווז, עי' רש"י, ועי' תיו"ט וקול הרמ"ז על דבריו, ע"ע צאן קדשים.

אצבעותיו מורכבות או קלוטות, עי' חזו"א כו' יא' כמה פרטי דינים בזה.

היתה בה יותרת וכו', עי' אבני נזר יו"ד נג' ה-ז' שדייק מהכא דמחוסר אבר תלוי בדם ביחס לבריאתו ולא לפי בריאת רוב העולם, ועי' מה שתלה זאת במחלוקת רמב"ם ורש"י.

וחתכה, ועי' תיו"ט מה יהיה הדין כשלא חתכה, עי' תפא"י יכין נו' ובקול הרמ"ז, ועי' תורת יחיאל מא' ב' ב'.

והעיקל והקלבן, ומהם? עי' פרש"י ורבינו גרשם, ועי' רמב"ם ביאמ"ק ח' יג' ובמרכה"מ. ועי"ש מש"כ על פיקה, עי' ראב"ד ועי' מהרי"ק כס"מ ומרכבת המשנה, ועי' ליקוה"ל.

והוא שנספרת על גב היד, והרמב"ם שם ח' יא' שלא הזכיר תנאי זה, עי' כס"מ, אבני נזר יו"ד נג' ח', ועי' ליקוטי הלכות עין משפט ו'.

והנה לגבי טומאת מת ב' ח' כתב הרמב"ם שבאצבע יתירה מצטרפת שלא יהיה רוב עצמות לטמא במת, עי' מנחת חינוך רסג' יב', ומשנה אחרונה אהלות ב' א'.

משום עצם כשעורה נגעו בה, ועי' תוס' נדה מט: מה שהקשו, ועי' או"ש טומ"מ ב' ד', ומה שרש"י שם נקט כרב הונא עי' ערוך לנה.

רוב מנינו ורוב בנינו של מת וכו', ואי ברובע הקב גם צריך להנ"ל, עי' רש"י כאן ותוס' בנזיר נב:.

ששלקו זונה וכו', ועי' שו"ת חת"ס יו"ד שלו' איך נהנו ממת, והלא אסור בהנאה, ועי' בן יהוידע.

כשם שמפתח לבית כך מפתח לאשה, וא"כ כמה איברים יש? עי' רש"י, וברמב"ם טומ"מ ב' ז' כתב 251, עי' קרית ספר כסף משנה ומרכבת המשנה שם, ועי' טעם ודעת שם מה שהביא ראיה מהירושלמי דאיברים אלו אין להם שם אבר, ועי' ברכת האהל א' ח'.

ע"ב

איטר בין ביד בין ברגל פסול, וטעם פסולו עי' רש"י, וע"ע ברמב"ן חולין צב: יבמות קד., ועי' מקדש דוד קדשים טו' ב' וכן על מה שפרש"י אטר ברגל עי"ש ובחי' הגרי"ז, ועי' שו"ת רעק"א תנינא מג', ובמה שחילק בטעמים בין איטר יד לרגל עי' ראשית ביכורים ומנחת אברהם, והאם הפסול משום מום או אינו שווה בזש"א? עי' ליקוט"ה, חזו"א כו' יג', ועי' חי' הגרי"ז הנ"ל.

מר סבר כחישותא וכו', ומר סבר בריותא וכו', בבאור מחלוקתם עי' ראשית ביכורים, ועי' שו"ת שבט הלוי ח"ד ו', וע"ע חזו"א הנ"ל ובראשית ביכורים.

והחרש, בנודב"י קמא אבה"ע נג' דן באיזה חרש איירי, וע"ע מלבושי יו"ט אבה"ע ד'.

והשוטה, וברעק"א תנינא סג' הקשה דבלאו הי עבודתן פסולה דחשיבי כמתעסקין? עי' מלבושי יו"ט הנ"ל, חלקת יואב אבה"ע יט', חי' הגר"ח שעט', אחיעזר ח"ב ד' ד', וחזו"א זבחים כ' יא'.

בארינא שמיטא סניא, ופרש"י שהוא גבוה ודק עי"ש, וברמב"ם ח' יד' לא הזכיר דק, ועי' ליקו"ה

תוד"ה ובשאר, תי' ר' חיים כהן פליג ארש"י בזבחים, ועי' תוס' יומא מט. בשם הריצב"א

עוד בענין שיכור, עי' כריתות יג:, וע"ע מנחת חינוך קנב' ד'.

טריפה, והמקור לכאורה הוא מן הבקר להוציא את הטריפה, וברמב"ם איסו"מ ב' י' כתב הטעם משום הקריבהו נא לפחתך וכו', עי"ש כס"מ ואבן האזל, ע"ע או"ש שם ב' י', ובנודב"י תנינא או"ח קלד' הקשה דתיפול משום משקה ישראל עי' תי', וע"ע מקדש דוד קדשים לג' ג'.

והנושא נשים בעבירה וכו', ופסולו למג"א קכח' נד' מדרבנן, ובשו"ת הרא"ם נט', וכן בפיה"מ לרמב"ם סוטה ג' ד' נראה שהוא מה"ת עי"ש.

עד שידירנה, וממה נודד? עי' רש"י ר"ג ורע"ב, ועי' שו"ת רעק"א קמא סה', ובש"ך יו"ד רכח' ס"ק כו'.

פסול או"ב באדם, עי' ראשית ביכורים מה שתמה, ועי' חזו"א כו' יג'.

כהנת בת עבודה היא?, ועי' אתון דאורייתא יט' מה שהוכח מכאן לגבי ספיקו של הפרשת דרכים האם בכהנות יש פסול זרות עי"ש, ועי' מל"מ קר"פ א' א' שמסתפק אי אשה כשרה בבמה, ועי' צפנת פענח ח"ג נד מה שהוכיח מכאן

צריך לפרט הנדר, עי' תוד"ה הניחא שנחלקו בזה ר"נ ור"פ בגיטין לה:, עי"ש תוס' ורשב"א, ועי"ש עוד פרטי דינים מה הדין בדיעבד, ועי' פרישה ש"ך וטז' יו"ד רכח' למה היום לא נהגו לפרט.

דמדרינן ליה ברבים, ועי' רעק"א גיטין לה: למה לא חיישינן שיבטל לעצמו בלחש תוכד"ד? עי' תי', וע"ע שערי יושר שער ה' כב', וחזו"א אבה"ע קלו' ס"ק ו'.